

Disse forskellige kritiske Bemærkninger vil jeg altsaa have Lov til at formulere i Ændringsforslag, som jeg vil forelægge Udvalget. De er alle sammen af den Beskaffenhed, at de ikke er egnede til at sinke Behandlingen af dette Lovforslag, der, efter hvad jeg har udtalt, bør fremmes saa meget som muligt, om ikke af anden Grund saa af Hensyn til Befolkningen og den praktiske Administration. Selvfølgelig er de Ændringer, som jeg har ment overhovedet at kunne komme frem med ved denne Lejlighed, i alt væsentligt Bagateller. Men man møder ofte i Praksis en saa stærk og undertiden saa berettiget Kritik af Lovenes jaskede Affattelse, at det forekommer mig, at man navnlig fra Landstingets Side bør udøve en vis Virksomhed paa dette Omraade. Jeg vil da slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale dette Lovforslag med dets Fortrin og Mangler — de for-melle dog undtagne — til velvillig Behandling og navnlig til Gennemførelse i dette høje Ting inden 1. April.

J. P. Møller: Det foreliggende Lovforslag om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker hilser jeg med Glæde, grundet paa, at der nu ogsaa vil kunne ydes Hjælp til Børn af Enkemænd, hvilket er et stort Gode. Det har jo ikke før været Regelen, at Enkemænd har kunnet faa Understøttelse til deres Børn, den har været forbeholdt Enkerne; men under mange Forhold har det, kan man sige, været lige saa svært for Enkemænd at faa en Børneflokk opfødt som for Enker. Et af de Spørgsmaal, som daglig kommer til at foreligge, er Kampen for Tilværelsen eller med andre Ord Kampen for det daglige Brød. Det kan undertiden være svært, naar man er to om at trække Læsset, men særlig haardt bliver det, naar den ene bliver taget bort; saa bliver det overladt til den anden Part at trække Læsset alene. Det foreliggende Lovforslag tager jo Sigte paa at afhjælpe den Nød, som fremkommer, naar de nødvendige Midler til Livets Ophold ikke kan skaffes til Veje, det tager Sigte paa at hjælpe til at lindre det økonomiske Tryk for den Forsørger, som kommer til at staa tilbage med en Børneflokk. Særlig vil jeg nævne, at siden dette Lovforslag er blevet fremsat, hører vi ofte en Udtalelse som denne: Hvad bliver det til med denne Enkelov, mon den bliver vedtaget i den Form, hvori den er fremsat, thi dens Gennemførelse vil være et stort Gode for os? Dette Spørgsmaal stil-

les Gang efter Gang baade af Enkemænd og af Enker. Nu ser det jo ud til, at vi kan faa dette Lovforslag gennemført, og at det kan blive udført i Praksis og paa en saadan Maade, at det kommer til at gavne dem, det tager Sigte paa at gavne.

Der er særlig et Punkt i Lovforslaget, jeg vil nævne. Det gaar ud paa, at ogsaa de Børn, som er over 14 Aar, kan nyde Understøttelse. Jeg ved, at mange ogsaa med Glæde hilser denne Bestemmelse, fordi de har en Søn eller en Datter, som gerne „vil til Bogen“, som man siger; men paa Grund af deres økonomiske Forhold har det været umuligt for den paagældende Enke eller Enkemænd at lade deres Børn komme frem ad den Vej, naar der ikke kunde ydes dem nogen Hjælp dertil. Lovforslaget tager altsaa ogsaa Sigte paa at hjælpe de Børn, der ønsker at komme frem ad den Vej, og der er mange Børn, som har Evne til at gaa frem ad den Vej, som vi kalder „den læsende Vej“. Jeg ønsker derfor, at dette Lovforslag saa snart som muligt maa blive ophøjet til Lov, og særlig, at det, som den sidste ærede Taler udtalte, kan blive ophøjet til Lov inden den 1. April. Med disse faa Ord vil jeg paa egne og mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Indenrigsministeren (Rode): Med Hensyn til meget af, hvad der er anført af ærede Talere, kan jeg nøjes med at henvise til, at Fremsættelsen af dette Lovforslag var en Nødvendighed, betinget af det Forhold, at Priserne paa Levnedsmidler, Udgifterne til Livets Ophold, Pengenes Værdi havde forandret sig paa en saadan Maade, at vi den 4. Marts 1918 maatte vedtage en Ændring af de Indtægtsgrænser, der ikke maatte overskrides, og en Forhøjelse af selve Understøttelsen. Rigsdagen gav imidlertid under Hensyn til Forholdenes Usikkerhed disse Bestemmelser Varighed kun for Kalenderaarene 1918 og 1919. Hvis man ikke vilde vende tilbage til den gamle Lovs Indtægtsgrænse og Understøttelser, maatte man altsaa tilvejebringe en Forandring, hvorved de give Forhøjelser, eventuelt under Revision, kunde forlænges. At der ikke kunde være Tale om at optage til en virkelig indgaaende Revision alle Principperne i den Lov, som oprindeligt blev givet, tror jeg, alle maa kunne erkende, og det har det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) ogsaa erkendt. Det ærede 5te